

Viering 4 zondag advent b jaar 20 dec.2020.

Welkom U allen op deze zondag, een week voor Kerst.

Het virus houdt de hele wereld in zijn greep. Ook in ons land dagelijks weer meer besmettingen en doden. De gevolgen van een vergaande lockdown zijn enorm en zorgt weer voor veel bestaansonzekerheid .

Mensen die niet geloven of sterk twifelen zeggen vaak : als er een God zou zijn, waarom laat Hij dan al die ellende toe, waarom deze pandemie, waarbij wereldwijd zoveel mensen sterven. Waarom dit alles, als er een goede God zou zijn ?

Maar God, onze God – we weten het wel is – is geen God die in een handomdraai de wereld verandert. De God die wij leren kennen vanuit de schrift is geen heersende machthebbende God die alle touwtjes zelf in handen heeft en ingrijpt van ver weg.

De God die wij -ook nu weer in deze kersttijd – gaan vieren, is een God die onder ons wil wonen ; met ons mee wil trekken door kwade en goed tijden heen. Hij is een God, zo vertellen de lezingen van vandaag , die bij mensen onderdak wil vinden, niet in een huis van hout of steen, maar in levende mensen. Hij wil in ons doen en laten zichtbaar zijn. Hij wil afhankelijk zijn van ons hart en onze handen.

Wij gaan volgende week weer kerstmis vieren. Kerstmis is meer dan het alleen feestelijk herdenken wat ooit eens gebeurde. We herdenken niet alleen de geboortedag van Jezus . Het is meer ons er steeds weer opnieuw bewust van worden, dat Hij altijd weer opnieuw geboren wil worden in onze liefdevolle zorg voor elkaar. Hij is er al, maar ook Hij wil altijd weer opnieuw komen. Daarover vertellen ons de lezingen van vandaag. Staan wij er open voor, om Hem ook dit jaar te ontvangen. Maken we ruimte voor God, worden we even stil, in ons zelfen zien wij ons eigen tekorten onder ogen.

Gebed.

Eeuwige en enige God, U bent geen God die ingrijpt van ver weg, maar een God, die bijna onzichtbaar, onooglijk klein geboren onder barre omstandigheden , onder ons kwam wonen. Laat ons inzien dat, daar waar wij de ander ontmoeten, de tranen drogen van hen die verdrietig zijn, hen te eten geven en troosten, dat U daar opnieuw onder ons geboren wordt. Wij bidden U : Maak ons klaar voor de komst van uw Zoon, open ons voor Uw boodschap van liefde en vrede. Amen.

Overweging vierde zondag advent b 20-12-2020.

Kijk nu toch! Ik woon in een paleis van cederhout, terwijl de ark van God in een tent staat, zegt koning David tegen de profeet Nathan. We hoorden het in de eerste lezing : de koning vond dat maar niks. Hij wil liever de Ark- teken van Gods aanwezigheid onder de mensen- gaan huisvesten in een tempel. Maar God liet hem via de profeet Nathan weten dat Hij altijd al in een tent te midden van zijn volk heeft gewoond en zo ook met zijn volk onderweg wil

blijven. God reist mee en deelt zo het wel en wee van zijn volk.

God wil dus, volgens dit verhaal zich niet laten opsluiten in een tempel, een kerk of moskee, of in geïnstitutionaliseerde godsdienstigheid. Nee hij vraagt van ons -zo verteld de lezing- precies het omgekeerde : God wil voor ons een huis bouwen en Hij vraagt van ons of we bereid zijn daarvoor zelf bouwstenen te worden.

Gods huis is niet primair een gebouw van steen, staal of beton. Gods huis dat worden wij zelf , wanneer wij horen naar zijn Woord, dat Woord overwegen in ons hart, en het in de praktijk brengen.

Een mens die het Woord hoort , het in haar hart overweegt en het vruchtbaar maakt in haar leven, over zo iemand verhaalt ons het evangelie van vandaag. Maria is haar naam.

De engel boodschap aan Maria dat zij moeder zal worden. Dit bericht klinkt haar vreemd in de oren, ze vraagt aan de engel: "Hoe zal dat gaan? Ik heb met geen man gemeenschap". De engel antwoordt haar dat dit kind geboren zal worden uit de kracht van God. "Voor God is niets onmogelijk "voegt de engel daar nog aan toe.

Om dit evangelie verhaal van Lucas over de boodschap aan Maria te begrijpen, moet je weten wat er van Jezus op latere leeftijd is geworden. Er is in dit verhaal sprake van een zogeheten maagdelijke geboorte. Dat kun je interpreteren als historisch feit, maar het is meer gelovige beeldtaal, theologische vertelkunst.

Lukas leert ons hiermee allereerst dat Jezus als kind van Jozef en Maria, een man van God is, dat God zelf als het ware de ziel is van de boodschap die Jezus heeft verkondigt. Lukas presenteert Jezus van meet af aan als de spreekbuis van God. Hij werd door Gods geest voortgebracht uit de schoot van Maria. De komst van Jezus in Maria heeft aan onze wereld een nieuwe start van hoop gegeven. Het komt uiteindelijk goed met deze wereld. Bij God is niets onmogelijk

De reactie van Maria op de woorden van de engel is uitdrukking van een diep vertrouwen. Zij schrik wel even van de stem van de engel, maar ze luistert er wel na. Dat beaamt ze met haar antwoord aan de engel. Ik ben de dienaar van de Heer, laat met mij gebeuren wat U gezegd heb. Mij geschiedde naar Uw woord.

Dit betekent niet dat Maria een vrouw is die alles zo maar over zich heen liet komen, een in alles onderdanige en gehoorzame , nederige vrouw. Die uitleg van de kerk heeft in het verleden heel wat vrouwen schade gedaan.

Het tegendeel is eerder waar.

De grote kracht van Maria is juist dat zij kwam tot een meer actieve gelovige overgave aan Gods bedoeling met haar.

Ze stond er voor open, werd ontvankelijk, voor de voor haar nog onbekende weg van God. Ze maakte ruimte voor Zijn werking in haar, zo wil Lukas ons zeggen.

De Zweedse diplomaat Dag Hammarskjöld van 1953 tot 1961 secretaris van de Verenigde Naties, schreef in zijn nagelaten geestelijk dagboek, het volgende : "Ik weet niet wie- of wat-

de vraag stelde. Ik weet niet wanneer hij gesteld werd. Ik herinner me niet dat ik antwoordde. Maar een keer antwoordde ik ja, aan iemand – of iets. Uit dat moment komt de zekerheid voort dat het bestaan zinvol is en dat mijn leven daarom, in onderwerping een doel heeft. “

“Onderwerping”, dat is het woord dat Hammersjold gebruikt als hij het heeft over de zelfgekozen actieve overgave aan iets of iemand die hem de vraag stelde .

Een dergelijke onderwerping, overgave is niet in strijd met onze menselijke autonomie, met het opkomen voor jezelf, met je leven zelf in eigen hand nemen?

Overgave is hier niet anders dan jouw antwoord op de liefde die je van de ander ontvangt. Je zelf aan de ander overgeven. In jezelf ruimte maken voor de ander doe je pas als je jezelf veilig of beschermd voelt bij die (A)ander.

Overgave , ontvankelijkheid, openstaan voor het onverwachte wat gebeurt, zoals nu in deze coronatijd, kan ook een daad van bevrijding zijn van je eigen ik .

Vrij worden van te grote ingenomenheid met jezelf, je eigen belang, als het ware, daarvan meer leeg worden, om ruimte te maken voor de ander, ons aller belang. Daar hebben we behoefte aan.

Ik zei het al : Kerstmis gaan vieren, is niet alleen de gedachtenis vieren aan wat eens, zoveel jaren terug, is gebeurd. De geboorte van God in een mens zoals Jezus geschiedt nog steeds .God wil zonder ophouden steeds weer opnieuw geboren worden in elk mens, vandaag dus ook in U en mij.

De geboorte van God in een mens, geschiedt zonder ophouden waar een mens, aan alle ik binding voorbij, belangeloos goed doet aan een ander, met hoofd en kleine letter.

De God die we gaan vieren met kerstmis is de God die onder ons woont, onder ons zichtbaar wordt,afhankelijk is van onze handen. Moge hij ons bereid vinden om Hem te ontvangen zoals hij eens Maria bereid vond. Hier ben ik , mij geschiedde naar Uw woord, Amen